

SFS 1990: 1443 Lag
Utkom från trycket
den 28 december 1990

om ändring i lagen (1986: 468) om avräkning av utländsk skatt;

utfärdad den 17 december 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt²

dels att 13–16 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 11 § skall utgå,
dels att nuvarande 17 och 18 §§ skall betecknas 13 respektive 14 §,
dels att rubriken närmast före 17 § skall sättas närmast före nya 13 §,
dels att 1–4, 6, 7, 11, 12 och nya 14 §§ samt rubriken närmast före 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det närmast före 12 § skall införas en ny rubrik av följande lydelse.

¹ Prop. 1990/91: 54, SkU10, rskr. 106.

² Senaste lydelse av
förutvarande 13 § 1989: 348

15 § 1989: 348

16 § 1989: 348

rubriken närmast före 11 § 1989: 348.

1 § Om fysisk person, under tid då han varit bosatt här i riket, eller inländsk juridisk person har haft intäkt

a) som medtagits vid taxering enligt kommunalskattelagen (1928: 370) eller lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,

b) för vilken han beskattats i utländsk stat och

c) som enligt skattelagstiftningen i den utländska staten anses härröra därifrån,

har han – med den inskränkning som följer av 2 § – genom avräkning av den del av den utländska skatten som belöper på intäkten rätt att erhålla nedsättning av statlig inkomstskatt och kommunal inkomstskatt i enlighet med vad som framgår av 4–11 §§.

Motsvarande gäller i tillämpliga delar i fall då fysisk person enligt lagen (1984: 1052) om statlig fastighetsskatt har att erlægga fastighetsskatt för en i utlandet belägen privatbostad.

2 § Rätt till avräkning enligt 1 § första stycket föreligger inte om statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt, den utländska skatten samt den utländska intäkten omfattas av dubbelbeskattningsavtal. Med att den utländska intäkten omfattas av dubbelbeskattningsavtal avses även fall då någon intäkt av i utlandet belägen privatbostad inte uppburits men, om sådan intäkt hade uppburits, denna omfattats av dubbelbeskattningsavtal. Rätt till avräkning enligt 1 § andra stycket föreligger inte om statlig fastighetsskatt omfattas av dubbelbeskattningsavtal. Vid avräkning med stöd av dubbelbeskattningsavtal tillämpas dock bestämmelserna i 4–14 §§.

3 § Med utländsk skatt i 1 och 2 §§ avses allmän slutlig skatt på inkomst samt skatt jämförlig med den statliga fastighetsskatten och skatt som beräknats på schablonintäkt eller liknande på privatbostad i utlandet, som erlagts till utländsk stat, delstat eller lokal myndighet samt, i fråga om skattskyldig som bedrivit sjöfart eller luftfart i internationell trafik, även annan skatt som erlagts i utländsk stat, i den mån skatten beräknats på grundval av fraktintäkter eller biljettintäkter, som uppburits i nämnda stat, eller efter därmed jämförlig grund.

4 § Avräkning skall ske från statlig inkomstskatt. I den mån den statliga inkomstskatten understiger vad som enligt 1–11 §§ får avräknas, skall avräkning ske från statlig fastighetsskatt. I den mån den statliga inkomstskatten och den statliga fastighetsskatten sammanlagt understiger vad som enligt 1–11 §§ får avräknas, skall avräkning ske från kommunal inkomstskatt.

Avräkning skall ske från svensk skatt som tas ut på grund av taxering det år då den intäkt som beskattats i utländsk stat medtagits vid taxering här. När fråga är om avräkning av en utländsk skatt som är jämförlig med den statliga fastighetsskatten eller som beräknats på schablonintäkt eller liknande skall avräkning ske från svensk skatt som tas ut på grund av taxering samma år som den utländska skatten fastställts.

6 § Avräkning får dock ske med högst ett på följande sätt beräknat spärrbelopp. Spärrbeloppet utgör summan av den statliga fastighetsskatt som tagits ut på i utlandet belägen privatbostad samt den statliga inkomstskatt och den kommunala inkomstskatt som, beräknad utan sådan avräkning, hänför sig till

- a) de inkomster på vilka de utländska skatterna utgått och
- b) andra inkomster som medtagits vid taxeringen och som är hänförliga till fast driftställe eller fastighet i utlandet eller som utgör ränta, royalty eller utdelning i det fall utbetalaren är utländsk stat, fysisk person med hemvist i utländsk stat eller utländsk juridisk person.

7 §³ Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna skall den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (inkomst av tjänst och näringsverksamhet) respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna (inkomst av kapital) beräknas var för sig. Den statliga respektive kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäkterna efter avdrag för kostnader) skall anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som dessa inkomster utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst av olika förvärvskällor före allmänna avdrag (sammanräknad förvärvsinkomst). Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpningen av första stycket skall, i de fall då skattskyldig erhållit skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272), sådan reduktion anses ha skett från statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt, skogsvårdsavgift respektive statlig fastighetsskatt med så stor del av reduktionen som respektive skatt utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter före sådan reduktion. Om skattskyldig har att erlægga fastighetsskatt såväl för fastighet i Sverige som för privatbostad i utlandet skall reduktionen av statlig fastighetsskatt enligt första meningen anses ha skett från statlig fastighetsskatt som hänför sig till privatbostad i utlandet med så stor del som den statliga fastighetsskatten på privatbostad i utlandet utgör av det sammanlagda beloppet av statlig fastighetsskatt före sådan reduktion.

I de fall då skattskyldig enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har att betala avkastningsskatt som tas ut på skatteunderlag som anges i 3 § fjärde stycket samma lag skall följande gälla. Vid beräkningen av spärrbeloppet skall, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, sådan avkastningsskatt jämföras med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst.

11 § I den mån avräkning inte kunnat erhållas vid den taxering då avräkning enligt 4 § andra stycket skall ske därför att summan avräkningsbar utländsk skatt som enligt 4 § andra stycket skall avräknas vid denna

taxering överstiger det enligt 6 § beräknade spärrbeloppet är den skattskyldige efter yrkande om detta berättigad att senast tredje taxeringsåret därefter erhålla avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst taxeringsår får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får medges inte överstiga det för det året enligt 6 § beräknade spärrbeloppet. Yrkar skattskyldig avräkning för avräkningsbara utländska skatter som enligt bestämmelserna i 4 § andra stycket är hänförliga till olika år gäller följande. Avräkning skall ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år alltid skall avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år.

I Nedsättning av avkastningsskatt på pensionsmedel

12 § Skattskyldig enligt 2 § 1–4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har genom avräkning av utländsk skatt rätt att erhålla nedsättning av sådan avkastningsskatt. Dock skall i tillämpliga delar bestämmelserna i 1–3 §§, 4 § andra stycket, 5–9, 11, 13 och 14 §§ äga motsvarande tillämpning.

Skattskyldig enligt 2 § 5 lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel har, till den del den statliga inkomstskatten, den statliga fastighetsskatten och den kommunala inkomstskatten sammanlagt understiger vad som enligt 1–11 §§ får avräknas, genom avräkning av utländsk skatt rätt att till denna del erhålla nedsättning av sådan avkastningsskatt.

14 §⁴ Det åligger den skattskyldige att förebringa den utredning som behövs för prövning av fråga om avräkning av utländsk skatt.

Har den skattskyldige visat att förutsättningar för avräkning föreligger men förmår han inte lämna samtliga de uppgifter som erfordras för tillämpning av ovan angivna bestämmelser, får avräkning medges med skäligt belopp.

Avräkning enligt 11 § får dock endast ske för sådant avräkningsbart överskjutande belopp vars storlek den skattskyldige kan visa.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering om inte annat följer av punkterna 2–4.

2. Äldre bestämmelser skall dock fortfarande tillämpas vid 1992 års taxering såvitt avser särskild vinstskatt enligt lagen (1989:346) om särskild vinstskatt som påförs vid denna taxering.

3. Avräkning av utländsk skatt jämförlig med den statliga fastighetsskatten får endast avse skatt som fastställts efter den 31 december 1990.

4. Avräkning av överskjutande belopp enligt 11 § får endast avse överskjutande belopp som uppkommit vid 1992 eller senare års taxeringar.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Stefan Ersson
(Finansdepartementet)

⁴ Senaste lydelse av förutvarande 14 § 1989:348.

